

MEDALE POLSKIEJ IZBY EKOLOGII

Za zasługi dla zrównoważonego rozwoju
2021 r.

MEDALE POLSKIEJ IZBY EKOLOGII

Rada Polskiej Izby Ekologii nadała w 2021 roku Medale PIE
"Za zasługi dla zrównoważonego rozwoju".

Wyróżnienia miały charakter indywidualny oraz
instytucjonalny.

***Uroczystość wręczenia nagród w 20. Jubileuszowej edycji Konkursu Ekolaury
Polskiej Izby Ekologii poprzedziło przekazanie medali Polskiej Izby Ekologii.***

WYRÓŻNIENIA INDYWIDUALNE:

BARBARA FARMAS

Barbara Farmas jest absolwentką Akademii Górniczo-Hutniczej, Wydziału Energochemicznego Przetwórstwa Węgla i Fizykochemii Sorbentów. Przez cały okres pracy zawodowej związana jest z zagadnieniami ochrony środowiska.

Od roku 1997 do nadal wchodzi w skład zarządu spółki działającej obecnie pod nazwą SARPI Dąbrowa Górnicza Sp. z o.o., pełniąc aktualnie funkcję Wiceprezesa Zarządu ds. Zintegrowanych Systemów Zarządzania i Relacji Zewnętrznych. W ramach swoich działań zawodowych uczestniczyła w budowie i rozwoju jednej z największych w Polsce instalacji termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych. Bierze udział w pracach izb i stowarzyszeń branżowych. Współorganizuje i prowadzi wykłady oraz zajęcia terenowe dla studentów uczelni technicznych o kierunku ochrona środowiska.

Została odznaczona odznaką honorową „Za Zasługi dla Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej”.

prof. dr hab. inż. STANISŁAW HŁAWICZKA

Z wykształcenia jest chemikiem. Obszar jego zainteresowań zawodowych to ochrona i inżynieria środowiska, skoncentrowana zwłaszcza na problemach szeroko rozumianej jakości powietrza. Swoją prawie 50-letnią aktywność zawodową poświęcił pracy badawczej i działalności dydaktycznej w Śląskiej Akademii Medycznej, Instytucie Ekologii Terenów Uprzemysłowionych oraz Politechnice Częstochowskiej. Był wykładowcą na studiach doktoranckich i kursach szkoleniowych organizowanych przez wiele instytucji.

Ważnym elementem jego pracy zawodowej to działalność ekspercka realizowana dla potrzeb Ministerstwa Środowiska, władz administracji różnego szczebla i dla firm prywatnych. Nie obca dla niego była i jest działalność w zakresie upowszechniania wiedzy w sprawach zawodowo mu bliskich.

ALEKSANDER KOZŁOWSKI

Pracę zawodową rozpoczął w sektorze elektroenergetycznym. Następnie w drogownictwie, gdzie kierował wytwórnią mas bitumicznych w Ośnie Lubuskim. Pełnił funkcję Prezesa Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych w Słubicach; następnie Prezesa Celowego Związku Gmin CZG-12 w Długoszynie. Ponadto funkcję Prezesa WFOŚIGW w Zielonej Górze. Od 10-ciu lat - Prezes Zarządu Krośnieńskiego Przedsiębiorstwa Wodociągowo-Komunalnego w Krośnie Odrzańskim.

Autor wielu artykułów i publikacji z zakresu ochrony środowiska, także laureat licznych nagród branżowych m.in. Lider Polskiej Ekologii, Przyjaźni Środowisku, czy Ekolaury.

ROBERT PABIAN

Absolwent Wydziału Leśnego Akademii Rolniczej w Krakowie, mgr inż. leśnik. Od początku drogi zawodowej związany z Lasami Państwowymi. W latach 2002 – 2014 zastępca nadleśniczego, a następnie do 2020 roku nadleśniczy w Nadleśnictwie Rudy Raciborskie. Aktualnie inżynier nadzoru w Nadleśnictwie Strzelce Opolskie.

Autor, współautor, inicjator, pomysłodawca wielu działań i projektów na rzecz zrównoważonej gospodarki leśnej i zrównoważonego rozwoju, między innymi:

- Programu restytucji lokalnego, rudzkiego ekotypu jodły pospolitej, realizowanego nadal,
- Wdrożenia i dostosowania do polskich warunków kontenerowej produkcji sadzonek drzew leśnych,
- Odbudowy stawów w rezerwacie Łęczczok, największym rezerwacie przyrody w województwie śląskim (środki UE),
- Udostępnienia rezerwatu Łęczczok dla ruchu turystycznego poprzez budowę infrastruktury turystyczno– edukacyjnej (środki UE),
- Opracowania i rozpoczęcia projektu małej retencji na terenie po wielkim pożarze lasu z 1992 roku i na potoku Raczk, w ramach łagodzenia skutków zmian klimatycznych i przystosowania lasów do zmieniających się warunków,
- Budowania i utrzymania bardzo dobrych relacji z lokalnymi samorządami (powiat, gminy), które zaowocowały wieloma wspólnymi inicjatywami z zakresu inwestycji, kultury, sportu i turystyki na obszarach leśnych oraz kształtowaniem świadomości ekologicznej wśród społeczności lokalnych.

LESŁAW PUCZNIEWSKI

Lesław Puczniewski (ur. 1947 r.) prawie całe swoje zawodowe życie poświęcił problemom ochrony środowiska i gospodarki wodnej. W 1983 roku, podjął pracę w nowo powołanym Urzędzie Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, który dwa lata później został on połączony z Centralnym Urzędem Geologii i przekształcił się w Ministerstwo Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych (MOŚiZN. W nowym ministerstwie, od 1986 roku kierował departamentem nadzorującym jednostki i instytucje, dla których resort pełnił funkcję organu założycielskiego. Wszedł też w skład sześciuosobowego zespołu, który przygotowywał nowe regulacje dotyczące finansowania ochrony środowiska i gospodarki wodnej, a którego zadaniem było m.in. opracowanie statutu oraz regulaminu organizacyjnego Narodowego Funduszu.

W 1989 roku prace tego zespołu znacznie przyspieszyły i były realizowane równoległe z pracami Okrągłego Stołu – tzw. Podstolika Ekologicznego. W okresie od 1 lipca 1989 r. do 31 stycznia 1991 r. (z nominacji Ministra OŚiZN Józefa Kozioła) pełnił obowiązki Prezesa Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, a następnie do 30 maja 1993 roku był Zastępcą Prezesa.

Następnie pracował: w firmie Ekolog Holding SA w Pile, Banku Ochrony Środowiska SA oraz w Ministerstwie Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, by 2003 roku powrócić do pracy w NFOŚiGW jako pełnomocnik Zarządu i kierownik zespołu ds. współpracy z regionami. Była to ciekawa i inspirująca praca, a jej podstawą było współdziałanie z wojewódzkimi funduszami, a także z samorządami wojewódzkimi, czy związkami samorządów. Pracował w zespołach opracowujących strategie i opiniujących wspólne listy programów priorytetowych, a także udział funduszy w projektach unijnych.

Te zagadnienia w różnej formie i na różnych stanowiskach realizował aż do przejścia na emeryturę w 2017 roku.

dr MAŁGORZATA SKUCHA

Przez wiele lat pracowała na rzecz zrównoważonego rozwoju. Utworzyła w 1992 r. filię Banku Ochrony Środowiska S.A. w Bielsku – Białej, w 1993 r. utworzyła Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Bielsku-Białej i była przez pięć lat jego Prezesem, w latach 1999-2003 była Prezesem Beskidzkiego Funduszu Ekorozwoju S.A. Stworzyła jako konsultant w ramach projektu finansowanego ze środków Banku Światowego komputerowe modele w zakresie gospodarki ściekowej, zaopatrzenia w wodę oraz gospodarki odpadami do analizy finansowej i ekonomicznej dla beneficjentów Programu Aktywizacji Obszarów Wiejskich. W latach 2005-2009 jako adiunkt współpracowała z Wyższą Szkołą Bankowości i Finansów w Bielsku-Białej.

Od 2008 pełniła funkcję Zastępcy Prezesa Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (nadzorowała Departamenty Planowania i Sprawozdawczości, Księgowości i Rozliczeń, Analiz Finansowych oraz Departament Informatyki i kilka departamentów ekologicznych – w tym ochrony wód, ochrony ziemi, ochrony powietrza, nadzorowała prace legislacyjne dotyczące Funduszu, skuteczną absorpcję środków unijnych oraz odpowiadała za opracowanie strategii NFOŚiGW na lata 2013-2016). W latach 2013-2015 była Prezesem Zarządu NFOŚiGW (wprowadzała m.in. obsługę elektroniczną wnioskodawców, budowała transparentną ofertę finansową w oparciu o czytelne kryteria z nowymi programami finansowania m.in. OZE i efektywności energetycznej). Uczestniczyła w tworzeniu

Polskiej Izby Ekologii i była członkiem pierwszej Rady Izby, współpracowała również jako Członek Rady Nadzorczej z Krajową Agencją Poszanowania Energii oraz Agencją Rozwoju Regionalnego w Bielsku-Białej. Obecnie, w firmie doradczo-szkoleniowej Segna Polska Sp. z o.o. w Gliwicach, wspiera małe i średnie przedsiębiorstwa w podnoszeniu ich konkurencyjności i w adaptacji do zmieniających się warunków.

Małgorzata Skucha zdobyła wielokierunkowe wykształcenie m.in. dr nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu - ORGMASZ, mgr bankowości i finansów Uniwersytet Sztokholmski, mgr inż. spec. matematyka stosowana – Politechnika Śląska w Gliwicach, uzyskała Międzynarodowy Certyfikat trenera menedżerów, uczenia się i rozwoju - Thames Valley University London).

JÓZEF SMOLORZ

Słowami Laureata:

Urodziłem się w Lędzinach na Śląsku i przez przypadek otworzyłem firmę, następnie przez przypadek przeniósłem firmę pod Warszawę. Dodam jeszcze, że przez przypadek wstąpiłem do PIE i w ten sposób przez przypadek otrzymaliśmy tytuł Lider Polskiej Ekologii, Platynowy Laur Umiejętności i Kompetencji. Nagrody komisji przy Parlamencie Brytyjskim Green Apple i Green Heroes, dziesiątki innych nagród i wyróżnień przez przypadek nie wspomnę za wyjątkiem zdobycia pięciokrotnie ekolaurów PIE.

Przez przypadek napisałem dziesiątki artykułów do prasy fachowej oraz wydałem książkę o sadzeniu drzew. Przypadkowo również uzyskałem trzy patenty na metody sadzenia drzew w trudnych warunkach oraz maszynę do przesadzania drzew bardzo dużych którą mam nadzieję, że za mojego życia jeszcze uruchomię.

dr inż. ALEKSANDER SOBOLEWSKI

Ukończył Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej w Gliwicach (1986 r.), specjalność – inżynieria chemiczna. Pracę doktorską obronił w 1993 r. Od 1987 r. jest zatrudniony w Instytucie Chemicznej Przeróbki Węgla w Zabrze. Od 2013 roku do chwili obecnej na stanowisku Dyrektora Instytutu. Główne obszary jego merytorycznych kompetencji to niskoemisyjna energetyka, rozwój czystych technologii węglowych, ochrona powietrza, gospodarka o obiegu zamkniętym oraz koksownictwo.

Dr Sobolewski prowadzi aktywną działalność na rzecz zrównoważonego rozwoju gospodarki, kreowania polityki energetycznej kraju, a także szeroko rozumianej działalności proekologicznej związanej z recyklingiem i odzyskiem odpadów. Dr Sobolewski ma w dorobku kilka monografii, ponad 190 publikacji naukowych oraz 42 patenty.

mgr inż. JAKUB TYCZKOWSKI

Mgr inż. MBA. Uczestniczył w rozpoczęciu działalności grupy Tractebel w Polsce w sektorze gospodarki odpadami. Był odpowiedzialny m.in. za rozwój nowych projektów i w ramach grupy został powołany na stanowisko Członka Zarządu firmy Recykling Centrum System gdzie był zaangażowany w tworzenie struktur zbiórki i relacji handlowych z przetwarzającymi odpady surowcowe. Zajmował stanowisko Dyrektora Handlowego w SUWO – pierwszej w Polsce firmie przetwarzającej na skalę

przemysłową odpadów niebezpiecznych na paliwa alternatywne dla cementowni. Tworzył od podstaw strukturę handlową w tej firmie.

Od 2001 roku związany z Rekopol Organizacja Odzysku. W 2014 roku został powołany na stanowisko Prezesa Zarządu. Rekopol bierze udział w rozmowach dot. modelu Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta, a w tym patrzy na zagadnienia opakowań z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju gospodarki jako i celów środowiskowych mając na względzie Eko-Projektowanie jako jedną z dróg do szukania równowagi pomiędzy tymi obszarami.

INSTYTUCJE:

SIEĆ BADAWCZA ŁUKASIEWICZ – INSTYTUT METALI NIEŻELAZNYCH W GLIWICACH

Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Metali Nieżelaznych (Łukasiewicz – IMN) jest jednostką naukowo-badawczą przemysłu metali nieżelaznych działającą w Polsce od blisko 70 lat. Kompleksowa działalność Łukasiewicz – IMN obejmuje wszystkie fazy procesu wytwarzania i przetwarzania metali nieżelaznych, od procesów przeróbki rud po technologie piro- i hydrometalurgiczne, zaawansowane technologie wytwarzania materiałów litych oraz kompozytowych, technologie recyklingu odpadów poprodukcyjnych wpisujące się w założenia gospodarki obiegu zamkniętego, procesy wspomagające ochronę środowiska, a także gotowe wyroby o wysokim potencjale aplikacyjnym. Oferta Łukasiewicz – IMN obejmuje opracowywanie nowych technologii i gotowych produktów, optymalizację procesów przemysłowych, modernizację linii produkcyjnych, konstrukcję urządzeń, usługi pomiarowe i analityczne, dostęp do nowoczesnych laboratoriów oraz instalacji pilotowych o dużej wydajności. Nadrzędnym celem prowadzonych przez Łukasiewicz – IMN działań jest skuteczna i efektywna komercjalizacja opracowywanych w Instytucie innowacyjnych rozwiązań technologicznych, wspierająca rozwój silnej i konkurencyjnej gospodarki.

„SYLWAN”

Miesięcznik „Sylwan” jest najstarszym na świecie czasopismem naukowym z dziedziny leśnictwa – w 2020 r. obchodził 200-lecie istnienia. W początkowym okresie, od 1820 r., był organem Wydziału Lasów Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu. Od 1883 r. jego wydawcą jest najpierw Galicyjskie, później Polskie Towarzystwo Leśne. Misją „Sylwana” jest wspieranie rozwoju nauk leśnych oraz transfer wiedzy do praktyki leśnej. W czasopiśmie ukazują się oryginalne i przeglądowe prace naukowe ze wszystkich dziedzin nauk leśnych, a także prace związane z problematyką lasów i leśnictwa z dziedzin pokrewnych. Publikowane prace są recenzowane, a „Sylwan” znajduje się w bazie Journal Citation Report. Do chwili obecnej w czasopiśmie publikowane są prace w języku polskim, natomiast od numeru 7/2021 r. w miesięczniku ukazują się artykuły w języku angielskim, z rozszerzonymi streszczeniami polskimi przeznaczonymi dla praktyków. Ambicją redakcji i rady programowej „Sylwana” jest otwarcie czasopisma na szersze grono autorów i odbiorców, warunkujące podnoszenie jego znaczenia na międzynarodowym rynku wydawniczym.

GRATULUJEMY WSZYSTKIM ODZNACZONYM!